

Între rugă și asfințit

Teodor Dume

ÎNTRE RUGĂ ȘI ASFINȚIT

nu mai am timp să privesc în mine
nici spre cartierele de taină ale trecutului
stau între rugă și asfințit

câtă umilință în respirația clipei

îngenunchez pe linia de jos a orizontului
și aștept până când cineva
îmi va șopti
noa hai...

așa începe orice așteptare
în haine noi
barbierit
repetând aceeași rugăciune

doamne!